

Sloepenrace '10 mijl van IJmuiden' voorgoed uit de vaart genomen

Gelukkig hebben we de foto's nog

DOOR GERARD VAN PUTTEN
IJMUIDEN - De datum was in principe geprikt, maar de sloepen blijven op 23 april op het droge. Nooit meer gaan roeispanen te water van het Noordzeekanaal voor de '10 mijl van IJmuiden'. De jaarlijkse sloepenrace is na zo edities voorgoed uit de vaart genomen en bijgezet in de nautische historie.

Gelukkig hebben we de foto's nog. En natuurlijk gaat het leven in de gemeente Velsen ook zonder de sloepenrace door. Neemt niet weg dat de opheffing van dit waterspektakel voorgoed een witte vlek op de plaatselijke evenementenkalender achterlaat. Het zij zo. Jammer, maar helaas.

„Dat hoor je altijd als ergens een punt achter is gezet”, is het nuchtere commentaar van Gert Wesseling, voorzitter van de stichting Sloepenrace Noordzeekanaal. „Maar nodig mensen en bedrijven niet uit om aan te haken en erin te stappen, dan wordt er niet thuis gegeven.”

Wat begon als kleinschalig evenement groeide uit tot een deelnemersveld met 85 sloepen. En vorig jaar lagen er nog 80 in de vaart. Maar ondertussen zijn er twee belangrijke sponsors afgehaakt. En werd het steeds moeilijker vrijwilligers bereid te vinden van november tot en met april veel van hun vrije tijd op te offeren aan de sloepce.

Vergunningen

Daarnaast stoorden Wesseling en Plug zich er steeds meer aan dat 'voor de duivel en zijn ouwe moer' nog vergunningen moesten worden aangevraagd. Wesseling: „De tent moest met speciale haringen vast geslagen worden. Daar hebben ambtenaren van Rijkswaterstaat foto's van gemaakt en zijn daar vervolgens moeilijk over gaan doen.” Plug: „Negentien jaar was het goed gegaan en nu bleek er een steen gebroken. Ons werd voorgehouden dat bij herhaling de bestuursleden daar hoofdelijk voor aansprakelijk konden worden gesteld.”

Denkend aan de zo sloepce die het water van het Noordzeekanaal deden opspringen, zien Gert Wesseling en penningmeester Jan Plug absoluut geen aanleiding om in verbittering om te zien. In tegendeel. De herinnering aan het spraakmakende nautische evenement blijft. Het bracht zeker op zonnige dagen altijd veel volk op de been. En in de couleur locale van de '10 mijl van IJmuiden' paste ook optredens van dj's, van shantykoren, clowns en

Sloepen en imponerende zeereuzen, het hoorde allemaal bij de '10 van IJmuiden'.

mariniers die jarenlang demonstraties gaven. Al zijn ze dan geen mensen van het eerste uur, de penningmeester en voorzitter van de stichting Sloepenrace Noordzeekanaal lieten zich al wel in een betrekkelijk vroeg stadium in met de sloepenrace.

Jan Plug, vletterman te IJmuiden, liet zich in 1995 binnenpraten door Inge Crul. En op zijn beurt haalde Plug een jaar of drie later de hem van de voetbalveld bekende Gert Wesseling over om zich met de gang van zaken te bemoeien. Plug, fervent roeier bij Vletterlieden CW, zou als bestuurslid

15 jaar lang in functie blijven. Wesseling stapte nooit in een sloep, maar maakte zich als 'roeier op het droge' nuttig. „Ik kwam en zag in positieve zin een zootje ongeregeld. Vergaderingen werden bij mensen thuis gehouden en hadden soms het karakter van een Poolse landdag. En er was één man die alles regelde en zich werkelijk overal voor inzette, Wim Raadgever. Gaandeweg is er structuur in gekomen en de stichting een redelijk geoliede machine geworden.”

Lakens

Jan Plug ziet zich nog zwoegen aan boord van de Bz van de Vletterlieden. Lakens hingen aan bak- en stuurboord. Met daarop de namen van twee sponsors, café Cheers en Lunchroom Bert. „De lakens waren bevestigd met plakband. En onderweg raakte alles los. Ik hoor nog hoe Jan de Wit ons op zijn geheel eigen wijze als speaker naar de finish praatte met dat noordelijke accent van hem. Daar komm'n de vletterlied'n. Die hebb'n zo hard geroeid dat hun sponsors achter ze aankom'n.”

Jan de Wit zal nooit meer

speaker zijn van de '10 mijl van IJmuiden', omdat die inmiddels is verankerd in de verleden tijd. Gert Wesseling wil nog kwijt dat met twintig edities een mooi rond getal is vol gemaakt. Zou de teller nu op negentien hebben gestaan, dan had het bestuur er nog wel centje aan vastgeplakt. Jan Plug: „Er heeft zich nooit iets vervalends voorgedaan. Zonder sponsors en zonder de hulp van vrijwilligers hadden we nooit twintig sloepce gehaald.”

De Stichting Sloepenrace Noordzeekanaal leidt tot het eind van het jaar nog een sla-

pend bestaan. Daarna volgt onherroepelijk opheffing. Wesseling: „Daar moeten we vooral niet zielig over gaan doen. Als stichtingsbestuur moeten we ons nog buigen over de bestemming van de middelen die er nog zijn. Naar welke goede doelen de gelden gaan. En als bestuur gaan wij, Gerard Bottelier, Marco Clots, Henk Piersma, Jan en ik als vrienden uiteten. We hebben afgesproken eens in het jaar een hapje te gaan eten.”

Jan Plug en Gert Wesseling aan de Loswal. FOTO UNITED PHOTOS

De klassieker die nooit meer wordt gevaren

DOOR GERARD VAN PUTTEN
VELSEN - De '10 mijl van IJmuiden' zoals de sloepenrace op het Noordzeekanaal heette, was jaren de start van het landelijke roeisizoen en in wezen ook de ouverture van talloze sportieve activiteiten in de gemeente Velsen.

Achteraf beschouwd, trok begin jaren negentig een weddenschap voor drie heren het sloepen op het Noordzeekanaal vlot. Klassiekers als Harlingen-Terschelling en de grachten-tocht van Amsterdam dienden daarbij als lichte voorbeel-

den voor Cor Bontebal, Jan de Wit en Rob Vittali om elkaar uit te dagen voor een onderlinge kamp. Bontebal was in die tijd stuurman op de Arie van der Veer, de sloep van de Zeekadetten. Jan de Wit bracht namens de Zeevaarschool de MIY-1, de MIY-2 en de Pollux-1 in het water. En Vittali vaardigde namens Hoogovens de Epoxydus en de Adamanteus af.

Spaarndam

De inzet was simpel: wie vanaf de sluis bij Spaarndam het eerst langs het aan de IJmuidense Loswal afgemeerde opleidings-

schip Pollux roeit. Een mededeling voor statistici: de Adamanteus kwam als eerste langs.

Herhaling

Prompt was aan de boorden van het Noordzeekanaal vrijwel iedereen het erover eens dat het waterspektakel voor herhaling vatbaar was. Met de oprichting van de stichting 'De 10 mijl van IJmuiden' werd de daad bij het woord gevoegd. Inge Crul, de toenmalige chef van de IJmuiden Courant, was een van de oprichtsters, mede omdat ze vond dat 'de krant' er bovenop moest zitten bij alles wat zich in

het verspreidingsgebied voerde. „En petit comité zijn we tot de oprichting gekomen in de Pollux, die toen nog aan de Loswal lag. De beheerder was Sander Pekela, die helaas niet meer onder ons is. Ik wist in die tijd niets van sloepen, maar ben me er later wel in gaan verdiepen.”

Kenner

Zodoende spreekt Inge Crul nu met de allure van een kenner over Bz's oftewel zware marinesloepen en lichtgewichtsluipers, grotendeels opgetrokken uit epoxy. Ze zag uit de kluiten gewassen kerels zich de blaren op de handen roeien. En niet te vergeten ook potige meiden, die als kinderen van de Waddeneilanden gewend waren aan een stevige bries en zich niet zo maar van het Noordzeekanaal lieten wegblazen. Crul heeft zich als bestuurslid een jaar of zes met het evenement bemoeid.

„Het was altijd een hoop georganiseerd. Het eten werd dan als geregeld door de toenmalige hoofdsponsor Waasdorp. Maar verder moest je sponsors

hebben, toestemming voor het roeien op het Noordzeekanaal, een verzekering afsluiten, persberichten faxen en een feesttent regelen. Ik kan me nog herinneren dat daar na afloop van de race alle ploegen bijeen kwamen. De toenmalige burgemeester Anneke van Dok reikte de prijzen uit. Het was één hossende massa. Merendeels jongens. En die begonnen richting Van Dok te roepen 'zoenen', 'zoenen'. Ik kan me niet herinneren dat er ooit 'zoenen', 'zoenen' richting een mannelijk burgemeester is geroepen.”

Jenever

De huidige waarnemend burgemeester van de gemeente Nieuw-Dirk volgde de sloepenrace altijd van nabij op het schip van Lennaert Nijgh. Aan boord stond de jenever altijd klaar. Maar Anneke van Dok dronk hooguit mondjesmaat van het huppelwater, omdat ze qualitate qua nuchter de prijsuitreiking moest verrichten. „Daarop begon ik me na het keerpunt bij Spaarndam al geestelijk voor te bereiden. Omdat het een zware klus was voor mij als burge-

Een beeld uit het verleden: de sloepenrace op het Noordzeekanaal.

FOTO KEES BLOKKER

meester. Ga maar na, er deden twaalf ploegen mee en het merendeel van die koppen was bezweet. Dus voor mij was het de kunst om iedereen heel beleefd de hand te drukken, met

gestrekte arm. Maar aanbeland bij de eerste drie werd vanuit de tent een enorme druk op me uitgeoefend. Opeens begon de hele tent 'zoenen', 'zoenen' te roepen. Ik heb het me maar

laten welgevallen, hahaha. Hoorde echt bij IJmuiden. Ik verdenk trouwens Pieter van Yperen er nog steeds van dat hij de boel toen flink heeft opgestookt.”

NO MAN'S LAND & SIETSKO KOENE

Marktstraat 1 Wormerveer 075 6281702 koenemode.nl